

N:o 171.

Af Herr Ola Andersson: Om förändring eller förklaring af 16 § 5 mom. i Kongl. Förordningen den 16 Februari 1864 om nya Strafflagens införande.

Om en person påträffar honom frånstulet kreatur eller annat gods i annan mans ego, bevisar att det verkligen är hans vara samt att den blifvit honom på olofligt sätt afhänd, då synes det som han, såsom den förste och rätte egaren, borde hafva företräde framför den som senare, om ock genom verkligt köp, åtkommit varan, och således densamma återfå utan lösen. Då emellertid härom bland domare olika uppfattning egt rum i temligen likartade fall, så torde det vara af vigt att full klarhet vinnes om lagens rätta mening. Skäl kunna visserligen anföras både för det ena och andra; ett, som talar för ofvanstående af mig önskade tydning eller förklaring af nu gällande bestämmelser, är det, att derigenom skulle en hvar manas att noga se till med hvem han inlåter sig i handel, hvarigenom åter handeln med stulet gods skulle försvåras. På nu i korthet anförda skäl, hvilka torde vara tillräckliga för att visa sakens vigt, tillåter jag mig att vördsamt föreslå:

att Riksdagen må för sin del besluta en sådan förändring eller förklaring af 16 § 5 mom. i Kongl. förordningen den 16 Februari 1864, om nya Strafflagens införande, hvarigenom de grundsatser blifva gällande som äro antagna i Lagberedningens förslag till 1 Kap. 19 § Handels-balken.

Stockholm den 30 Januari 1873.

Ola Andersson.